

André Nielsen: *Indenfor Murene*, Trykværket 2020. Uddrag:

Forord

Overklassehippie. Det ord faldt mig ind, for hendes tøj mindede om hippiestilen i min barndom og der var noget aristokratisk og oprørsk over hende. Det var lige før årtusindeskiftet på et hotel i udlandet. De mennesker hun var sammen med, var hun vist nogenlunde på bølgelængde med, men der var hele tiden noget som skulle korrigeres. *Alt* i udviklingen syntes at være gået denne kvinde imod. Da hun blandt andet talte om religion og da jeg er teolog, fik jeg lyst til at tale med hende - for at få ørerne i maskinen. Det ønske kom sandelig også til at gå i opfyldelse, men da vi så hinanden dagligt, efterlod hun mig ikke bare forslået, men indbød mig til at slutte mig til sin kreds. Og da jeg åbenbart viste hende en interesse som hun ikke var vant til, tilbragte hun det meste af den tid hvor hendes venner havde andre gøremål, med at være sammen med mig. Hun - Annie - indviede mig i sine tanker om emner som religion, kærlighed, æstetik, kunst og videnskab, og hun fortalte om den konflikt med verden som har ført til hendes tænkning. Det endte med at hun inviterede mig til at besøge sig når vi var hjemme igen.

Da jeg så stuerne i Annies herskabsvilla, tænkte jeg, at enhver som er kultiveret i gammeldags forstand må elske dette hjem: bøger i tusindvis - mange af dem gamle og sjældne - koncertflygel og ting udvalgt og sammensat med fineste smag. Jeg så pludselig hendes vrede og hendes filosofi som en naturlig følge af dette, hendes opvæksthjem. Og jeg tænkte, at hendes livshistorie og alt det hun har fortalt mig, må interessere mange mennesker - i hvert fald de højtuddannede blandt den ældre generation. Derfor foreslog jeg, at hun gik med til at vi havde en række samtaler, og at jeg ud fra dem skrev en bog. Og dette indvilgede hun i.

Jeg skrev bogen i løbet af år 2000, og i 2001 blev den trykt privat i et lille oplag - Annie ville gerne se hvordan nogle mennesker reagerede på den. Så hun forærede en halv snes eksemplarer til fremtrædende kulturpersonligheder. Én af disse - en filosof - svarede straks at han læste

med stor interesse, og at hans foreløbige indtryk var "dyb og oprigtig beundring", men også at der havde været "stor frustration", og han lovede at sende en nærmere redegørelse ved endt læsning. Denne redegørelse var en stor opmuntring for mig, fordi bogen kaldes "utroligt gennemarbejdet", og fordi der overhovedet ikke tales om at noget bør ændres. For selvom Annie har været stærkt dikterende, så er det trods alt mig som har forfattet beretningen. Men Annie var ikke tilfreds med denne præsentation af bogen, hun var rasende: "Manden er filosof, og han har ikke et ord at sige om min filosofi!" Desuden havde det under min skrivning af bogen pint hende mere og mere, at der var en "redaktør" indblandet i fremlægningen af hendes "lære" - som om hun ikke selv var istand til at skrive en bog. Så derfor begyndte hun også at skrive. Det blev til et essay på omkring 70 sider, og det blev medtaget som appendiks til bogen.

Den nævnte filosof kaldte essayet "fremragende", men han mente at det burde udgives for sig, så de to udgivelser kunne henvise til hinanden. Det blev imidlertid ikke til noget dengang med at få bøgerne ud på et bogforlag, vi var begge kommet bagud med vores andre gøremål, og vi mistede kontakten med hinanden. Men sidste år blev jeg ringet op af Annie: Hun havde genlæst min bog og sit essay, og hun var chokeret over at vores projekt var blevet svigtet - og hun havde dårlig samvittighed overfor mig. "Filosoffen skrev ikke noget om min filosofi", sagde hun, "men han sagde da at bogen fortjener en stor læserskare, og det har han jo ret i." Udgivelserne måtte blive for egen regning, og vi vil i bogen (sidst i 3. del) fortælle om hvordan det nærmere gik for sig. Forlagenes reaktion på denne bog var som ventet, men essayet blev af et tidsskrift udsat for en behandling som er aldeles uacceptabel. Essayet har titlen:

Den europæiske åndsverden som religiøs kultur

På bagsiden af denne bog står det nedenstående, og dette giver måske et fingerpeg om hvorfor nogle mennesker kan have en ulyst til at høre om Annies tænkning.

André Nielsen

Tekst på bagsiden af *Den europæiske åndsverden som religiøs kultur*

I denne lille bog gives et bud på en definition af begrebet kærlighed. I den europæiske verden har kærligheden været bredere forstået end noget andet sted. Men kærligheden i alle dens former for tilsynecomst er forsvundet - de kulturmæssige forudsætninger er ikke mere tilstede. Selv den kønslige kærlighed er ikke mere mulig. Forfatteren sætter personligt den faglige kærlighed højest. Prostitution - dette at man sælger sig selv - spolerer kærligheden. Og dette er især slemt når det er sin sjæl man sælger. Derfor er det småt med arbejdsglæden hos de åndsarbejdende i erhvervslivet - og der kan umuligt blive tale om faglig kærlighed.

Kærlighed er en særlig form for *arbejde*, nemlig en *kærlighedsgerning*, og en sådan vil sige, at man indenfor en *kærlighedstradition* - som er af åndelig og æstetisk natur - til fuldkommenhed har taget dens fordringer på sig.

Annie Aphel er uddannet i klaver og musikvidenskab.

I den dokumentariske beretning

Indenfor Murene af André Nielsen

som er "en civilisationskritisk diskussionsbog i romanform"
gives en udførlig og levende fremstilling
af Annie Aphels tænkning.